

DE MEREL EN DE REINIGINGSDIENST.

Op bladz. 24 van Afl. 2 van uw tijdschrift zegt u, dat »de man-merel eene uitzondering schijnt te maken op de gewoonte van de lijsters, om de faecaliën van de jongen te verzwelgen.« Dit is werkelijk eene vergissing. In den zomer van 1915 heeft onze merel een nest gemaakt in de klimroos, waarmede onze serre begroeid is, en wel vlak tegen de ruit aan. Ik heb dus, daar ik meestal in de serre werkte, het geheele intieme vogelleven kunnen gadeslaan, vanaf het eierleggen tot lang na het uitvliegen der jongen zelfs. Ik kan u dus verzekeren, dat het mannetje de witte faecaliën *wel* verzwelgt. Alleen de *zwarte* stoffen, die hij, na scherp turen, met een snelle, behendige snavelbeweging uit de *keel* van de jongen verwijderd, worden weggedragen. Het wijfje doet dit ook wel, maar voert vooral (uitsluitend) tijdens de ontwikkeling der veeren, en is lang zoo regelmatig niet in het voeren als het mannetje, komt meestal een paar minuten later of vroeger, voert dan dikwijls maar één jong, en slaat nog wel eens over. Het schijnt eene bepaalde rol te hebben. Ik heb al gedacht aan speciaal voedsel. Het *beschermen* der jongen gebeurt door het wijfje, zoowel 's nachts als bij koude, regen en onweer. Het mannetje gaat direct na het voeren dicht bij het nest meestal een liedje zingen (wij houden soms op 5 Meter van elkaar af een beurtzang). Na een minuut of tien à vijftien komt hij terug, met de 5 porties in zijn bek (eerst kleine stukjes, later heele pieren), zingt dan even een kort liedje, en gaat dan na een paar loktoonen voeren. Van het een en ander heb ik notities gehouden. Zoo heb ik bijv. op *Vrijdag 19 Juni* (den dag toen de veeren zich begonnen te ontwikkelen), de volgende bezoeken genoteerd:

Mannetje: 2.00, 2.13, 2.26, 2.42, 2.59, 3.13, 3.25, 3.36, 3.48, 4.04, ? 4.36, 4.45, 5.04

Vrouwte: 2.03, 2.15, 2.30, 2.45, 3.01, 3.15, — — 3.47, 4.04, ? — 4.44, 5.00

Zondag 21 Juni waren de jongen geheel in de veeren. Ik noteerde toen:

Mannetje: 1.42, 2.04, 2.26, 2.49, 4.00, 4.15, blijft doorvoeren, 6.15, (zingt, ondanks onweersregen, boven op het dak).

Vrouwte: 1.39 (één jong gevoerd), 1.51 (één jong gevoerd), — — 4.04 (blijft tijdens het onweer de jongen beschutten, maar is zeer schuw).

Dinsdag 23 Juni zag ik *alleen* het mannetje voeren, n.l.: 2.08, 2.22, 2.37, 2.49, 3.04, 3.20, 3.34, 3.45, 4.00, ? 4.95.

Het hoofdvoedsel bestaat uit *pien*... behalve als extra-versnapering een *stukje brood* of... een *heel klein* stukje kers of aardbei. Maar van vogeltjes enz. heb ik nooit iets bemerkt. Ik geloof er *niets* van. (Wat het voedsel betreft van de groote lijster, zou ik graag willen weten, of deze ook evenals de zanglijster huisjesslakken verorbert).

Het verloop van de heele geschiedenis was als volgt (in 1914):

26 Mei: eerste ei ('s morg. ± 8.30—9.30); 27 Mei: tweede ei, idem; 28 Mei: derde ei, idem; 29 Mei: vierde ei, idem ('s middags met broeden begonnen); 30 Mei: vijfde ei? 12 Juni: 's morgens merels uitgekomen; 18 Juni: begin van de pennen; 19 Juni: begin van de veeren; 21 Juni: geheel in de veeren; 25 Juni: 6—7 uur 's ochtends uitgevlogen.

Het was het *derde* nest. Het eerste nest werd in Maart reeds verlaten, met 4 eieren. Het tweede was bij den naast mij wonenden bloemist in een laurierboom; 5 jongen, waarvan 5 uitgevlogen. Het derde was bij mij in de roos. Dit jaar heeft zich dit herhaald! (Verleden jaar hebben zij volgehouden en vloog het nest op 25 April uit.) Maar nu in Maart is het nest weer met 3 eieren (reeds bebroed) verlaten. Het tweede nest bevond zich weer... bij mijn buurman in de laurier en is verlaten. Nu hebben ze bij mij eindelijk jongen. Het mannetje zingt nu echter *niet meer*. Het eerste nest is hier altijd in laurierkers of hulst, het derde nest in roos of hagedoorn.

Wageningen.

H. F. HARTOGH HEYS VAN ZOUTEVEEN.